

У К Р А І Н С Ь К Е
ТЕАТРАЛЬНЕ ТОВАРИСТВО

ХАРКІВСЬКА ФІЛІЯ

11—20 травня 1948 р.

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

№ 14(22)

11—20 травня 1948 р.

ДЕРЖАВНИЙ АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ ім. М.В. ЛИСЕНКА

11 травня

С. Гулак-Артемівський

ЗАПОРОЖЕЦЬ ЗА ДУНАЄМ

Опера на 3 дії.

Диригент П. Баленко.

Режисер Г. Давидов.

Художник І. Портнов.

Хормейстер Б. Шамович.

Танці в постанові П. Плавника і О. Галкіна.

ДИЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Карась — М. Державін, Д. Діссар, Ф. Курочкин. Одарка — О. Мейер, С. Тухнер, лауреат республіканського конкурсу. Оксана — В. Венецька, О. Виноградова, засл. арт. УРСР; Л. Колодуб, К. Морозова, Ю. Лозінська. Андрій — В. Совалов. Султан — В. Будневич, засл. арт. УРСР; М. Григор'єв, Г. Коваль, Д. Козинець, А. Магергут. Імам — О. Максименко, Б. Малков, Д. Скоробогатко. Селім-Ага — П. Калюжний, А. Нікітін, Н. Шехтман.

В танцях беруть участь артисти балету:

Н. Акмаєва, Е. Алексієва, В. Бакланова, А. Брусенцова, М. Горпиненко, К. Григор'єва, Г. Гузовська, З. Дорохова, М. Коротких, Л. Красовська, І. Ланцман, Т. Лісіцька, Б. Левіна, В. Лук'яновська, М. Малець, Н. Маслюкова, Н. Прохорова, Л. Рогуська, Р. Сиротініна, Е. Солодовникова, Л. Сизоненко, В. Савченко, В. Тітова, Е. Цандер, Г. Хоменко, Т. Агеев, Г. Водовозов, Г. Гавріков, А. Галкін, О. Галишевський, І. Дергаус, Я. Додін, Н. Ізотов, А. Кисенко, С. Люлін, Г. Моторний, М. Михайлов, Н. Олейніков, П. Плавник, П. Полканов, А. Саркісянц, А. Синявський, А. Середа, Н. Скачко.

12 травня

Л. Мінкус.

ДОН КІХОТ

Балет на 3 дії, 7 картин.

Диригент — І. Баусов.

Постава балетмейстера В. Нікітіна.

Поновлення засл. арт. Груз. РСР балетмейстера В. Литвиненка і О. Галкіна.

Декорації і костюми художника Д. Овчаренка.

Концертмейстери — Я. Калігорський і В. Рубін.

Дон Кіхот, збіднілий іспанський дворянин, дні і ночі проводить за читанням романів. Йому уявляються образилюбимих героїв, і він горить бажанням наслідувати їм. В цей час входить цирульник з тазом для гоління. Одягнувши цей шолом і озброївшись списом, дон Кіхот готовий вирушити в похід.

Але раптом у дім вривається сусіда селянин Санчо-Панса, якого переслідує його жінка. Рицар вступається за Санчо і умовляє простодушного сусіда стати його зброєносцем.

Подвір'я таверни. Старий Лоренцо, господар таверни, видає заміж свою дочку Кітрі за придуркуватого, але багатого сусіда Гамаша. На весілля вже сходяться гості. Проте наречена, яка закохана в гарного, але бідного юнака Базіля, не хоче коритися батькові.

З'являється Гамаш. Він намагається убити з себе вишуканого кавалера, але його набундючений вигляд викликає тільки загальний сміх. Лоренцо поспішає ввести в дім жениха, і це дає змогу знову з'явитися Базілю. Базіль розповідає, що має намір викрасти Кітрі з-під носа у жениха, переодягнувшись у маскарадний костюм чарівника Фрестона.

Та цей настрій знову порушує Лоренцо. Побачивши Базіля, він хоче його побити. В цей момент з'являється дивна постать мандрівного рицаря дон Кіхота з своїм зброєносцем. Рицар вступається за Базіля.

Кітрі, знаючи план Базіля, дає згоду на шлюб з Гамашем. Лоренцо радіє.

З'являється Базіль, переодягнутий в костюм Фрестона. Скориставшись слушним моментом, він з своїми друзями викрадає Кітрі.

Дон Кіхот бачить ненависного Фрестона і його гніву немає меж. Він хоче наздогнати чарівника, але потрапляє в порожню бочку, а його зброєносець на тент. Базіль і Кітрі зникають.

В таверні, як завжди, весело. Друзі Базіля привели сюди нотаріуса, щоб оформити шлюб Базіля і Кітрі.

Ось вбігають і вони, та слідом за ними сюди приходить і Лоренцо з Гамашем. Базіль швидко переодягається знову в костюм Фрестона. Переодягається в маскарадний костюм і Кітрі. Невпізнанні вони підпоюють Лоренцо і Гамаша, який залицяється до куховарки Альдонси. Друзям Базіля вдається їх скоро випроводити. Кітрі і Базіль поспішають тимчасом розписатися в шлюбному контракті.

Раптом з'являються дон Кіхот і Санчо. Дон Кіхот, побачивши знову Фрестона, кидається на ворога, але застигає від по-

диву. В руках у нього тільки костюм Фрестона, а перед ним Базіль. Лоренцо догадується про хитрощі, і його слуги ловлять Кітрі. Кітрі відбивається від них і їй на допомогу приходить благородний рицар дон Кіхот. Та Лоренцо вирішує за допомогою слуг порахуватися з дон Кіхотом і наказує слугам побити його. Дон Кіхот падає під їх ударами.

Ліс. Санчо несе на спині побитого дон Кіхота, кладе його під деревом і лягає спати.

Побитий, знесиленний дон Кіхот марить. Він бачить, як ліс перетворюється на таємничу печеру. Дон Кіхот викликає на бій страховище, яке має бути в цій печері.

Таємнича печера перетворюється на казковий палац. В чарівній раковині з'являється Дульсинея, і дон Кіхот, завмираючи від щастя, танцює з нею.

Знову ліс. Дон Кіхот прокидається, бачить Санчо і вирушає з ним далі.

Сад біля палацу герцога. Сюди приходять дон Кіхот і Санчо. Герцог, заради жартів, призначає Санчо губернатором.

Лоренцо, Гамаш, Кітрі, Базіль і куховарка Альдонса вимагають суду у герцога. Кітрі викриває Гамаша у зраді з Альдонсою. Санчо, який виступає в ролі судді, виносить вирок, за яким Гамаш має одружитися з куховаркою, а Базіль з Кітрі.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Дон Кіхот—О. Горохов. Санчо-Панса—О. Галкін, С. Люлін, А. Саркісьянс. Дульсинея—Н. Виноградова, І. Герман, Л. Любімова. Лоренцо—І. Дергаус, А. Саркісьянс. Кітрі—Н. Виноградова, І. Герман. Базіль—Я. Додін, В. Литвиненко. засл. арт. ГрузРСР, П. Плавнік. Гамаш—О. Галкін, А. Саркісьянс. Альдонса—Є. Пориваєва, В. Савченко. Мерседес—М. Горпиненко, А. Пірадова, В. Семінаренко, Г. Хоменко. Еспадо—Я. Додін, Н. Ізотов, І. Трахтенберг. Жуаніта—В. Бакланова, В. Баранова, Л. Камишнікова, Л. Любімова. Цікалія—Е. Алексеева, Г. Гузовська, Д. Рожинська, Г. Хоменко.

У виставі беруть участь також солісти балету: І. Ланцман, Г. Маслова, Т. Водовозов, А. Кісенко, С. Люлін, Г. Моторний та весь склад балету.

13 травня

П. Чайковський.

ЧАРОДІЙКА

Опера на 4 дії, 5 картин.

Диригент—засл. арт. УРСР І. Штейнман.

Постава засл. арт. УРСР В. Будневича.

Художник І. Назаров.

Хормейстер Є. Мариківський.

Балетмейстер—засл. арт. ГрузРСР В. Лютвиненко.

Дія опери відбувається в XVI сторіччі.

Перша дія. На березі Оки проти Нижнього Новгорода стоїть заїжджий двір, що належить молодій жінці Настасї, яку всі звуть «кумою». Нижегородці часто приходять сюди повеселитися. Та в народі ходить погослода, ніби Настася—чародійка. Щоб притягти її до суду за чаклунство, до неї от-от мають з'явитися сам намісник та лютий д'як Мамиров. Про це Настасю попереджує купець Балакін. Тимчасом до заїжджого двору підпливає на човні княжич Юрій. Настася давно таємно кохає його. Аж ось разом з приставами та Мамировим з'являється і грізний намісник нижегородський князь Нікіта Курлятев. Він починає допитувати Настасю, але захоплюється її красою. І коли Настася частує князя вином, він дарує їй діамантовий перстень, а далі примушує Мамирова танцювати з скоморохами.

Друга дія. Картина перша—в теремі намісника. Княгині стало відомо про часті поїздки князя до «куми». Мамиров радить княгині здихатися «відьми». Княгиня наказує Мамирову стежити за «кумою». Приходить княжич, розпитує княгиню, але та нічого не каже синові про своє горе. Мамиров присягається помститися князеві й Настасї за те, що вони зневажили його. Приходить викликаний Мамировим чорнець Паїсій, дістає наказ стежити за заїжджим двором «куми». Приходить і князь. Образ «чародійки» не дає йому спокою. Княгиня

дорікає йому за зраду. Розлютований князь поспішає до «куми».

2 картина—в дворі намісника. Натовп переслідує княжу челядь, яка грабувала торгові ряди. Починається бійка, яку припиняє Юрій. Приходить княгиня й дорікає синові, що він втручається в батькові справи. Юрій питає, де батько. Мамиров і Паїсій відповідають йому, що князь поплив до «чародійки». Юрій зрозумів смуток матері й вирішує вбити Настасю.

Третя дія. Кімната Настасї. Князь розповідає «кумі» про своє кохання, пробує обняти її. Настася виривається й присягається швидше заповідати собі смерть, ніж стати коханкою князя. Князь їде. «Куму» попереджають про небезпеку. Вона в тривозі. До кімнати тихо входить Юрій. Краса Настасї захоплює його, і він кидає кінжал.

Четверта дія. Печера в глухому лісі. Тут живе знахар Кудьма. Тут мають зустрітися Юрій та Настася, щоб тікати з рідних країв. Юрія вигнав батько, прокляла мати. З'являється переодягнена княгиня. З нею Паїсій. Кудьма дає їй траву, яка згубить Настасю. До берега підпливає човен з «кумою» й людьми Юрія. Княгиня смиренно пропонує Настасї води, до якої вона всипала отруту. Приходить Юрій, радо зустрічається з Настасєю. Але Настася раптом падає мертва. Торжествує княгиня. Вона наказує кинути тіло «куми» в річку. Юрій теж кидається в воду, але його затримують. Прибігає з своїми слугами князь, кидається до сина, вимагає, щоб той сказав йому, де сховано Настасю. Юрій кричить йому: «Ти наш кат, наш вбивця!». Розлютований князь вбиває його, а сам, зворушений своїм злочинном, божеволіє.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Князь Микита Данилович Курлятев, великокняжеський намісник у Нижньому—І. Бронзов, народн. арт. УРСР; А. Магергут, Д. Козинець. Княгиня Євпраксія Романівна, його дружина—А. Левицька, народн. арт. УРСР; Б. Лейтес, Т. Горонескуль. Княжич Юрій, їх син—З. Канзбург, В. Совалов. Мамиров, старий д'як—Д. Диссар, Ф. Курочкин, Б. Малков. Неніла, сестра його, постельнича княгині—О. Мейер, Є. Носенко. Іван Журан, кня-

жеський ловчий—І. Вільчур, Б. Малков. Настасья, «Кума», господиня корчми коло перевозу через Оку — С. Тухнер, лауреат всеукр. конкурса; Н. Ісламова. Фока, дядько її—М. Державін, Б. Малков. Поля, подруга «Куми» — В. Павленко, Л. Колодуб. Балакін, гість нижегородський — П. Строганов, Н. Шехтман. А. Нікітін. Молоді гості: Потап — Г. Коваль, Н. Григор'єв. Лукаш — І. Мостовий, В. Хворост. Мичига, кулачний боець — П. Скоробогатько, Г. Коваль. Паїсій, бродяга під виглядом чорнеця—П. Калюжний, А. Нікітін. Кудьма, чаклун — П. Скоробогатько, І. Вільчур, М. Державін. Гість—Н. Григор'єв, П. Скоробогатько. Дівчата, гості з Нижнього, пристави, княжеські холопи, мисливці й псарі, скоморохи й народ.

14, 16 травня

П. Чайковський.

ПІКОВА ДАМА

Опера на 3 дії, 7 картин. Лібретто (за Пушкіним) М. Чайковського.

Диригент — заслужений артист УРСР, І. Штейнман.

Режисер-постановник—заслужений артист УРСР В. Будневич.

Художник П. Єршов.

Танці в постанові А. Пірадової.

Головний хормейстер Є. Нахабін.

Режисер Г. Давидов.

Головний концертмейстер — Н. Миронович; концертмейстери — В. Фіалковська, К. Смулянська, А. Рубін, О. Обухова.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Герман—засл. артист РРФСР лауреат Сталінської премії Г. БОЛЬШАКОВ, З. Канзбург. Граф Томський — Д. Козинець. Князь Єлєцький — Н. Григор'єв, А. Магергут. Чекалінський—П. Калюжний, А. Нікітін, П. Строганов. Сурін—М. Державін, Н. Малков. Чаплицький—В. Хворост, Н. Шехтман. Нарумов—Н. Неймарк, Б. Малков. Розпорядник — В. Хворост, Н. Малков. Графиня—А. Левицька, народ. артистка УРСР; Е. Лейтес, А. Мейер. Ліза—К. Морозова, С. Тухнер, лауреат республіканського конкурсу виконавців. Поліна—Н. Дружевецька, Н. Са-

венко. Маша—Н. Коротких, Л. Попова, Н. Соловйова, Є. Титомір.

ДІЙОВІ ОСОБИ ІНТЕРМЕДІЇ (в 3-й картині):

Прилепа — В. Венецька, В. Павленко, Н. Соловйова, Є. Титомір. Миловзор — О. Дружевецька, Е. Носенко. Златогор — Д. Козинець. Амур — Свєта Саркісянс.

В балеті беруть участь: солісти балету М. Горпиненко, І. Семінаренко та склад корифеїв і кордебалету.

Виставу ведуть С. Петров і С. Романівська.

Д. Верді

РІГОЛЕТТО

Опера на 3 дії, 4 картини. Лібретто Піаве за драмою Віктора Гюго «Король забавляється». Переклад Старицької-Черняхівської.

Диригент — засл. артист УРСР І. Штейнман.

Постава Г. Давидова.

Хормейстер Б. Шамович.

Художник Б. Коваленко.

Танці в постанові О. Галкіна.

x

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Герцог Мантуанський—Б. Бутков, Л. Лев'ятов, В. Совалов. Ріголетто, придворний блазень герцога — І. Бронзов, нар. артист УРСР; А. Магергут. Джільда, дочка Ріголетто — С. Мостова, лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; М. Раїк. Спарафучиле — М. Державін, Ф. Курочкін. Маддалена, його сестра—О. Дружевецька, Є. Лейтес, С. Носенко. Джіованна — А. Мейер, Н. Савенко. Граф Монтероне—Д. Диссар, Б. Малков. Наближені герцога: Марулло—Г. Коваль, Н. Неймарк. Борса—А. Нікітін, В. Хворост, Н. Шехтман. Граф Чепрано—І. Вільчур, С. Максименко, Б. Малков. Графиня Чепрано — Н. Соловйова, Є. Титомір. Паж—Н. Лисова, Л. Попова. Офіцер — С. Максименко, Б. Малков.

Дія відбувається в Мантуї в XVI сторіччі. Виставу веде С. Романівська.

11, 12, 13, 14, 15, 16 (ранок)
травня

ПРЕМ'ЄРА

Сокальський

I

Р І П К А

Опера на 1 дію

Диригент П. Баленко.

Постава нар. арт. УРСР. В. Арістова.

Художник Н. Барова.

Танці в постанові засл. арт. ГрузРСР
В. Литвиненка.

Асистент постановника Ю. Лозінська.

Хормейстер Е. Мариківський.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Дід — Б. Бутков, В. Хворост. Баба —
О. Мейер, Н. Ченцова, Е. Івіна. Внучка —
К. Морозова, М. Раїк, В. Павленко. Квіт-
ка 1-ша — О. Виноградова, засл. арт. УРСР;
Л. Колодуб. Квітка 2-га — Є. Носенко,
Т. Горонескуль, Є. Лейтес. Квітка 3-я —
Е. Івіна, Н. Коротких. 1-ша Лисичка —
Ю. Лозінська, Л. Колодуб. 2-га Ли-
сичка — Є. Лейтес, Є. Носенко.

II

БАЛЕТНИЙ ДИВЕРТИСМЕНТ

Постава засл. арт. ГрузРСР В. Литвинен-
ка.

Диригент П. Баленко.

Виставу веде С. Романівська.

П. Чайковський

ЄВГЕНІЙ ОНЄГІН

Ліричні сцени на 3 дії, 7 картин.

Диригент П. Баленко.

Режисер П. Давидов

Художник — народн. художник УРСР
О. Хвостов.

Хормейстер Б. Шамович.

Танці в постанові В. Нікітіна.

Головний концертмейстер — Н. Миронович;
концертмейстери: В. Горницька, К. Смулян-
ська, В. Фіалковська, Л. Хорошухіна,
О. Обухова.

У поміщиці Лариної — дві дочки: весела
й пустотлива Ольга та замріяна, мовчазна
Татьяна. В Ольгу закоханий молодий су-
сід Лариних — поет Ленський. Він приїздить
до Лариних разом із своїм другом Онегі-
ним. Побачивши Онегіна, Татьяна впізнала в
ньому героя своїх мрій.

Минає недовгий час, і Татьяна пише Оне-
гіну листа, в якому признається, що поко-
хала його навіки.

Онегіна не здивував лист Татьяни: такі
листи він одержував не раз. Приїхавши на
побачення з Татьяною, він читає їй про-
повідь про те, що він не створений для
щастя. Мовчки, низько схиливши голову,
вислухує його Татьяна.

Бал у Лариних. Онегін, розсердившись
на Ленського за те, що той привіз його
на цей нудний бал, вирішує помститися
друзі й починає впадати коло Ольги.
Дівчина, жартуючи, викликає в серці Лен-
ського ревності, і той починає сварку з Оне-
гіним. Сварка закінчується викликом на
дуель.

Наступного дня ранком недавні друзі зу-
стрічаються коло млина. Онегін відчуває,
що зайшов у своєму жарті надто далеко.
Ленський так само згадує свою дружбу з
Онегіним, але ніхто з них перший не про-
стягає руки. Починається дуель. Лунає по-
стріл, і Ленський падає мертвий.

Минуло кілька років. Онегін, повернув-
шись з далекої мандрівки, потрапляє на
бал до свого старого приятеля князя Гре-
міна. Тут він зустрічає Татьяну. Виявляєть-
ся, що Татьяна стала княгинєю Греміною.
Вона теж упізнає Онегіна.

Онегін приходить до Татьяни. Упавши
перед нею на коліна, він благає її поки-
нути князя й піти з ним. Татьяна не при-
ховує, що любить Онегіна, але з гідністю
відповідає йому, що належить іншому і зра-
дити йому не може. З словами «прощай
навіки!» Татьяна залишає Онегіна.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Ларіна — М. Виставкіна, О. Мейер, Н. Са-
венко. Татьяна — Л. Колодуб, Ю. Лозін-
ська, К. Морозова. Ольга — О. Дружевець-
ка, Є. Носенко. Няня — Є. Лейтес,
О. Мейер. Тріке — В. Хворост, И. Шехт-
ман. Онегін — Д. Козинець, Н. Григор'єв.
Ленський — Б. Бутков, Л. Лев'ятов, В. Сова-
лов. Гремін — В. Будневич, засл. арт. УРСР;
Ф. Курочкин. Ротний — Г. Коваль, Н. Ней-

марк. Зарецький—І. Вільчур, М. Державін,
С. Максименко, Б. Малков.

Вистагу веде А. Базилевич.

15 травня

Ж. Бізе.

КАРМЕН

Опера на 4 дії.

Диригент—заслуж. арт. РРФСР і нар.
арт. БАРСР М. Славинський.

Постава засл. арт. УРСР В. Будневича.

Художник П. Єршов.

Хормейстер Є. Мариківський.

Танки В. Нікітіна.

Майдан біля тютюнової фабрики в Севільї (Іспанія). Тут же гауптвахта військової варті. Сподіваючись побачити свого нареченого сержанта Хозе, сюди приходить Мікаела. Дізнавшись, що Хозе буде тут з наступною зміною, Мікаела йде, обіцяючи прийти згодом.

З новою зміною приходять сержант Хозе і лейтенант Цуніга. На тютюновій фабриці перерва. Майдан заповнюється робітницями та їх кавалерами. З'являється Кармен. Кокетуючи з Хозе, вона співає хабанеру—пристрасну пісню, в якій висловлює своє глибоке переконання, що любити треба поки любитись.

Хозе захоплений красою Кармен. Прихід Мікаели, її оповідання про тугу матері за сином, спогади про рідне село на якийсь час розганяють отруйні думки, навіяні красунею-циганкою.

Тільки-но Мікаела виходить, як на фабриці між робітницями починається бійка. Кармен заарештовують. Цуніга наказує Хозе одвести циганку до тюрми. Але Хозе, вже скорений красою Кармен, дозволяє їй утікати. Тепер заарештовують його.

Таверна Лілас-Паст'я в передмісті Севільї. Кармен оспівує вільне й радісне кохання. З вулиці долинають вітальні вигуки. Це зустрічають славетного тореадора Ескамільйо. Цуніга приєднується до овації. Ескамільйо відповідає привітанням, в якому порівнює свою професію з професією солдата. Далі він признається в коханні Кармен, але та жде приходу вже звільненого з тюрми

Хозе. Вона байдуже відповідає тореадорові: «Хто хоче мого кохання, хай жде».

Порожніє таверна. В ній залишаються самі контрабандисти. Цієї ночі вони хочуть з Кармен перейти кордон. Але Кармен без Хозе нікуди не піде. Контрабандисти зникають, доручивши Кармен завербувати бравого драгуна до їхньої банди.

За хвилину вбігає Хозе. Зраділа Кармен танцює для нього. Та вже чути звук військової сурми, що кличе Хозе до казарми. Це спричиняється до гострої сутички між коханнями. Хозе хоче повернутися до казарми, а Кармен не може собі уявити, щоб людина, яка обіймає її, корилася якомусь там сигналу.

Суперечка закінчується палким признанням Хозе. Він клянеться вічно кохати Кармен. Кармен відповідає на це вимогою, щоб Хозе змінив казарму на «волю і кохання».

В цей момент до таверни повертається лейтенант Цуніга, також закоханий у Кармен. Він наказує Хозе йти геть. Хозе відмовляється. Між суперниками починається боротьба. На крик Кармен прибігають контрабандисти, хапають лейтенанта. Тепер у Хозе немає іншого виходу, як приєднатися до контрабандистів.

Гори. Тут зібралися контрабандисти. Серед них Кармен і Хозе. Почуття Кармен вже не те, що було. Надто різні люди—вона й Хозе.

Контрабандисти ідуть у розвідку, залишивши Хозе на варті. З'являється Мікаела. Віддано кохаючи Хозе, вона прийшла в гори умовити його повернутися до неї й матері.

Раптом лунає постріл. Це Хозе стріляє в Ескамільйо, який прийшов сюди, щоб побачитися з Кармен. Суперники кидаються з ножами один на одного. З'являються Кармен та контрабандисти і врятовують Ескамільйо.

Ескамільйо йде геть. В цей час один з контрабандистів помічає Мікаелу. Вона розповідає, що мати Хозе вмирає і просить його повернутися. Після короткого вагання Хозе йде з Мікаелою.

Цирк, де має виступати Ескамільйо. Галаслива, по-святковому вбранна юрба готується до свого улюбленого видовища. Тут і Кармен. Подруги попереджають її, що Хозе тут.

Всі розходяться на місця. Залишається на

сцені сама Кармен. Вона хоче остаточно покінчити з набридлим коханцем.

От і Хозе. Він бачить, що Кармен, «народжена на волі», не повернеться до нього. Та він ще благає її. Тоді Кармен кидає йому його подарунок-перстень.

Саме в цей час в цирку лунає урочистий марш. Він сповіщає про перемогу Ескамільйо на арені. Кармен поривається йому назустріч.

Тоді Хозе вбиває Кармен і віддає себе в руки поліцаїв.

ДИЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Кармен, циганка — заслужена артистка РРФСР і ГрузРСР Лауреат Сталінської премії **В. ДАВИДОВА**. Дон Хозе, сержант **В. Совалов**, **З. Канзбург**, Ескамільйо, тореадор—**Д. Козинець**, **А. Магергут**. Контрабандисти: Данкайро—**Г. Коваль**, **Н. Неймарк**; Родендадо—**П. Калюжний**, **Л. Нікітін**, **В. Хворост**. Цуніга, лейтенант—**Д. Діссар**, **М. Державін**. Моралес, сержант—**М. Григор'єв**, **Г. Коваль**. Мікаела, селянська дівчина з Навари—**В. Венецька**, **О. Виноградова**, засл. арт. УРСР; **В. Павленко**. Циганки: Мерседес — **О. Дружевецька**, **Є. Івіна**, **О. Мейер**; Фраскіта—**Л. Нікітін**, **П. Строганов**, **В. Хворост**, **Н. Шехтман**.

Ведуть виставу **С. Петров**, **А. Базилевич**.

П. Чайковський.

ЛЕБЕДИНЕ ОЗЕРО

Балет на 3 дії, 4 картини.

Диригент **П. Баленко**.

Постава засл. арт. Груз. РСР **В. Литвиненка**.

Художнє оформлення **Д. Овчаренка**.

Асистенти поставника: **О. Галкін** і **П. Плавник**.

Пролог. Художник закінчує малювати портрет королівни Одетти. Королівна разом з подругами милується роботою художника.

Раптом лунає грім. Поміж дівчат з'являється лихий геній. Він перетворює королівну в лебідя.

Дія 1-а. Принц Зігфрід розважається з друзями. Несподівано приходить мати Зігфріда. Вона повідомляє сину, що завтра

на честь його повноліття відбудеться придворний бал і на цьому балу він має обрати собі наречену. Принц неохоче кориться волі матері і просить її дозволити йому піти з друзями на полювання. Закінчивши вечір танцем з ліхтарями, молодь вирушає до лебединого озера.

Дія 2-а. Ніч. Вдалині лебедине озеро. На його березі руїни старого палацу. З'являються чудові лебеді. Зігфрід намірюється пустити стрілу в кращого з них, але зупиняється. Лебідь заговорила. Вона розповіла юному мисливцеві свою сумну історію. Чарами лихого генія Ротбарда вона та її подруги перетворені на лебедів і тільки з півночі до світанку вони можуть бути дівчатами. Якщо вона, Одетта, зустріне юнака, який поклянеться їй у вічному коханні, чари лихого генія розвіються.

Злий геній хоче розлучити Одетту з принцем і жене її до палацу. Принц шукає Одетту. Він бачить, що його друзі збираються стріляти в лебедів і розповідає їм сумну історію лебедів-дівчат.

Нарешті Зігфрід знаходить Одетту. Юнак клянеться, що буде вірно її любити довіку.

Наближається світанок, і дівчата-лебеді відпливають. Засмучений розлукою, принц повертається додому.

Дія 3-я. Картина 1-а. Зал у палаці принцеси. Під звуки фанфар виходять дівчата, серед яких Зігфрід має вибрати собі наречену. Але принц байдужий: його серцем заволоділа чарівна Одетта.

Нові звуки фанфар сповіщають про прихід злого генія, який обернувся в князя Ротбарда. Він привів свою дочку Оділлію, яка вражає принца своєю подібністю до Одетти. Зігфрід оголошує, що обирає за наречену Оділлію. Злий геній торжествує: присягу Зігфріда Одетті порушено. Зловтішно показує він на лебедів, які тривожно б'ються у вікна палацу...

Зігфрід поспішає до озера, щоб виправити свою провину.

Картина 2-а. Берег озера. Дівчата-лебеді журяться. Згасли їх надії на визволення.

Аж ось з'являється Зігфрід: передчасно радіє злий геній, осліпивши юнака подібністю Оділлії до Одетти. Зігфрід залишається вірним своїй клятві, і ніщо вже не може розлучити його з коханою. Даремно лякає злий геній закоханих грозою, громом і блискавкою, навіть вибухом власного палацу. Зігфрід вбиває злого генія. Любов

перемогла злі чари. Сонячне проміння осяює закоханих і звільнених від чар дівчаг-лебедів, які радісно їх вітають.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Одетта, королева лебедів — Н. Виноградова, І. Герман. Одлілля, дочка лихого генія — Н. Виноградова, І. Герман. Принц Зігфрід — Я. Додін, К. Литвиненко, засл. арт. ГрузРСР; П. Плавник. Лихий геній Ротбард — О. Горохов, А. Кисенко. Блазень — Г. Водовозов. О. Галкін, С. Люлін. Принцеса, мати Зігфріда — М. Горпиненко, Г. Маслова, Є. Пориваєва. Наставник принца — І. Дергаус, Т. Агеев.

Па-де-труа виконують: В. Бакланова, В. Баранова, Я. Додін, Л. Любімова, П. Плавник, Г. Хоменко.

В танцях беруть участь солістки балету: М. Горпиненко, І. Ланцман, А. Пірадова, Д. Рожинська, В. Семінаренко; солісти балету: Г. Водовозов, І. Дергаус, М. Ізотов, А. Кисенко, С. Люлін, Г. Моторний, П. Полканов, А. Саркісян, І. Трахтенберг та весь склад балету театру.

Д. Верді

Т Р А В І А Т А

Опера на 4 дії.

Лібретто за драмою О. Дюма (сина)
«ДАМА З КАМЕЛІЯМИ».

Переклад М. Рильського.

Диригент П. Баленко.

Постава А. Геращенко.

Художник Н. Соболев.

Хормейстер Є. Мариківський.

Танці в постанові О. Галкіна.

В домі паризької куртизанки Віолетти Валері зібралися гості. Серед них Альфред, який палко закохався в Віолетту. Коли Альфред і Віолетта залишаються на деякий час самі, юнак признається в коханні. Віолетта відповідає, що вона не варта його щирого почуття. Та в душі вона тільки і мріяла про таке щастя. Проте, згадавши, хто вона, Віолетта не вірить, що мрії можуть здійснитися.

Ось уже три місяці Альфред і Віолетта живуть за містом у повному щасті. Дізнавшись випадково, що Віолетта витратила на

прожиття всі свої збереження, Альфред поспішає до Парижу, щоб дістати гроші. Тимчасом приходить старий Жермон, батько Альфреда. Він умовляє Віолетту залишити його сина, бо інакше не може відбутися шлюб сестри Альфреда. Віолетта, страждаючи, погоджується пожертвувати своїм коханням і пише Альфреду прощального листа. Альфред, повернувшись, гадає, що Віолетта його зрадила.

Флора, подруга Віолетти, влаштувала бал. Гості веселяться. Входить Віолетта з бароном Дюфолем. Альфред ображає барона. Дюфоль вирішує провчити зухвалого юнака, обігравши його в карти. Але щастя сьогодні за Альфредом. Ще більш розлючований великим програшем, барон викликає Альфреда на дуель.

Віолетта благає Альфреда відмовитися від цієї дуелі. Альфред погоджується, але при умові, що вона піде разом з ним. Віолетта говорить, що не може порушити клятви. Альфред певен, що Віолетта кохає Дюфоль. Втративши від гніву розум, він скликає всіх гостей і прилюдно ображає Віолетту, кидаючи до її ніг гроші — плату за кохання. Всі надзвичайно обурені таким недостойним вчинком Альфреда.

Опочивальня Віолетти. Вона тяжко хвора. Надходить лист од старого Жермона, в якому той попереджає її, що Альфред незабаром приїде і буде благодіяти простити йому. Але Віолетта боїться, що вона вже не дочекається коханого. В цей час вбігає покоївка Аніна і сповіщає про приїзд Альфреда. Ось з'являється і він сам. Віолетта кидається в його обійми, і закохані, віддаючись почуттю радості, мріють про щастя, якому вже ніщо не перешкодить. Та Віолетті раптом стає погано. Почуваючи свій близький кінець, вона прощається з Альфредом і передає йому свій портрет. Хай він подарує його тій, яка замінить Віолетту після її смерті. В оркестрі звучить тема признання Альфреда в коханні. Віолетта хоче підвестися, але падає мертва.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Віолетта Валері — Ю. Лозінська, С. Мостова, лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; М. Раїк. Альфред Жермон — В. Бутков, Л. Лев'ятов, В. Совалов. Жорж Жермон — М. Григор'єв, Д. Козинець, А. Магергут. Флора Бервуа — О. Дружевецька, Є. Носенко, Н. Савенко. Аніна, по-

коївка—В. Павленко, Н. Соловйова, Є. Тітомір. Гастон де-Летор'єр—П. Калюжний, А. Нікітін, В. Хворост, Б. Шехтман. Барон Дюфоль—Г. Коваль, В. Малков. Маркіз д'Обіньї—І. Вільчур, О. Максименко, Н. Неймарк. Доктор Гнервіль—М. Державін, Б. Малков, О. Максименко. Йосип, слуга—Н. Строганов, В. Хворост.

В танцях беруть участь солісти балету:

ДЕРЖАВНИЙ ОРДЕНА ЛЕНІНА АКАДЕМІЧНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР ім. Т.Г.ШЕВЧЕНКА

11, 13, 16 (ранок) 20 травня

Джемс Гоу і Арнод д'Юссо
Переклад В. Владка

ГЛИБОКЕ КОРІННЯ

П'єса на 3 дії.

Постава та режисура засл. арт. УРСР
Б. Норда.

Художник Л. Альшиц.

Режисер-асистент М. Ошерівський

Музичне оформлення М. Каневського

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Гоней Тернер, негрятянка-покоївка —
Ю. Фоміна, А. Калішевська. Белла Чарлз,
негрятянка, економка в домі Ленгдонів,
мати Бретта — Л. Криницька, засл. арт.
УРСР; Н. Лихо. Елсуорт Ленгдон, сенатор — І. Мар'яненко, лауреат Сталінської премії, народ. арт. СРСР; О. Романенко. Джаневра Ленгдон, його молодша дочка — П. Куманченко, засл. арт. УРСР; В. Вла-

В. Бакланова, А. Горпиненко, Г. Маслова, В. Семінаренко, Г. Водовозов, А. Ізотов, О. Кисенко, І. Трахтенберг.

Дія відбувається в Парижі та його околицях в 50-х роках ХІХ в.

Соло в оркестрі: скрипка—І. Брунштейн, Ф. Хоміцер; гобой—Д. Риков, І. Морштейн; кларнет— Г. Рикое, Н. Архирей.

Виставу веде А. Базилевич.

совська. Аліса Ленгдон — В. Чистякова, нар. арт. УРСР та УзРСР; Н. Герасімова. Гоуард Меррік, письменник, — Є. Бондаренко, лауреат Сталінської премії. Рой Максуелл, юрист — С. Верхацький, І. Костюченко. Бретт Чарлз, негр, ветеран другої світової війни—С. Кошачевський, В. Коробков. Серкін, шеріф — О. Немзер. Чак Уоррен—Ф. Хрипко. Боб Айзі—І. Ужвій (учні студії).

Виставу веде пом. режисера Р. Хмара

12 травня

О. Островський.

Переклад Ір. Стешенко.

ВОВКИ І ВІВЦІ

Комедія на 4 дії.

Постава режисера О. Глаголіна.

Художник І. Назаров.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Меропа Давидівна Мурзавецька— Г. Бабіївна. Аполлон Вікторович Мурзавецький— М. Крушельницький, лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР; С. Верхацький. Глафіра Олексійовна—Є. Петрова, нар. арт. УРСР; М. Коробчанська. Евлампія Миколаївна Купавіна — С. Федорцева, нар. арт. УРСР; Ю. Фоміна. Анфуса Тихонівна—С. Лор, Д. Миргород. Михайло Борисович Линяєв—Є. Бондаренко, лауреат Сталінської премії. Василь Іванович Беркутов — О. Сердюк, лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР та УзРСР. Вукол Наумович Чугунов—Ф. Радчук, лауреат Сталін-

ської премії, нар. арт. УРСР; В. Мізіненко. Клавдій Горецький—Г. Тітов, Г. Поклонський (студент театального інституту). Павли Савелліч—М. Кірін. Влас—В. Сизранцев (учень студії). Стропілін—Я. Браславський (учень студії). Староста—І. Ужвій (учень студії). Маляр—В. Лавров (учень студії). Столяр—М. Яценко (учень студії). 1-й селянин—Ф. Хрипко (учень студії). 2-й селянин—Ф. Онофренко. Лакей—В. Лобко. Приживалки:—Б. Табориська (учениця студії), Л. Літвінова.

Концертмейстер—Е. Пліщенко.
Виставу веде Р. Хмара.

Лауреат Сталінської премії нар. артист УРСР М. Крушельницький в ролі Аполлона Мурзавецького („Вовки і вівці“ О. Островського).

Фото М. Савченка

Нар. артистка УРСР С. Федорцева в ролі Купавіної („Вовки і вівці“ О. Островського).

Фото М. Савченка.

15, 16, 19 травня
ПРЕМ'ЄРА.

Бр. Тур.

СОФІЯ КОВАЛЕВСЬКА

П'єса на 3 дії, 7 картин.

Переклад Ів. Снегірьова.

Постава лауреата Сталінської премії народного артиста УРСР Л. Дубовика.

Художнє оформлення лауреата Сталінської премії В. Греченка.

Музичне оформлення з творів композиторів: Балакірева, Бородіна, Мусоргського, Римського-Корсакова в перекладенні для двох роялів композитора М. Каневського.

Партії роялів виконують концертмейстери: Є. Пліщенко та М. Константинівська.

Лауреат Сталінської премії нар. артист УРСР та УзРСР О. Сердюк в ролі Беркутова („Вовки і вівці“ О. Островського).

Фото М. Савченка.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Софія Ковалевська — В. Чистякова, нар. арт. УРСР та УзРСР; Є. Петрова, нар. арт. УРСР. Ковалевський — Д. Антонович, лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР; Є. Бондаренко, лауреат Сталінської премії. Левкоєв, академік — О. Романенко, М. Волошин. Юрий Ардатов — С. Кощачевський, В. Коробков. Ганна, сестра Ковалевської — Н. Герасімова. Професор Шведліц — М. Покотило, заслужен. арт. УРСР; А. Макаренко. Фрау Шведліц, сестра професора Шведліца — Я. Косаківна, О. Тимофійенко. Кравчиха — В. Власовська, А. Калішевська. Пігалкін, банщик — М. Кононенко, засл. арт. УРСР; Г. Козаченко, засл. арт. УРСР. Його високопревосходительство — В. Мізіненко, О. Подорожній. Його секретар — О. Свистунов. Судовий пристав — Г. Сичук, А. Шутенко. Прасковія Лукінішна — Т. Миргород, Б. Табориська, (уч. сту-

дії). Дівчина з Омську — М. Коржова (уч. студії). Академіки — М. Савченко, В. Бондаренко.

Виставу веде Д. Бабенко.

18 травня

Лауреат Сталінської премії Л. Малюгін.
Переклад — Д. Бобир.

СТАРІ ДРУЗІ

П'еса на 3 дії.

Постава засл. арт. УРСР Р. Черкашина.
Режисер-асистент М. Ошеровський.
Художник — лауреат Сталінської премії В. Греченко.
Музичне оформлення М. Каневського.
Текст пісні — Н. Забіла.

Лауреат Сталінської премії нар. артист УРСР Ф. Радчук в ролі Чугунова („Вовки і вівці“ О. Островського).

Фото М. Савченка.

ДИЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Лізавета Іванівна Федотова, вчителька—
С. Федорцева, нар. арт. УРСР; І. Бабіївна.
Толя, її дочка—П. Куманченко, засл.
арт. УРСР; Г. Гончарова. Володимир
Дорохін—І. Костюченко. Олександр
Зайцев—В. Мізіненко, М. Ошерівський.

ГОСУДАРСТВЕННЫЙ РУССКИЙ ДРАМАТИЧЕСКИЙ ТЕАТР

11, 13, 14, 16 (утро) 17, 19 мая

Эмиль Фабр.

перевод и обработка М. Уль.

ПРОВИНЦИАЛЬНАЯ ИСТОРИЯ

(«Хищница» в новом переводе)

Пьеса в 4-х действиях по роману

О. Бальзака «Жизнь холостяка»

Постановка нар. артиста УССР В. Аристова.

Оформление засл. деятеля искусств УССР
В. Меллера. Возобновлено художником
Ю. Рыжиковым.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИ- ТЕЛИ:

Жан Жак Руже, богатый старый холостяк—В. Аристов, нар. арт. УССР;
В. Золотарев, засл. арт. УССР. Флора
Бразье—К. Суковская. Н. Тамарова, засл.
арт. УССР. Бывшие офицеры наполеонов-

Семен Горін—Г. Сичук, О. Свистунов,
В. Бережний. Тамара Соловйова—М. Кор-
жова. Олексій Суботін—М. Микитен-
ко, А. Сизранцев (учень студії). Яків Дар'я-
лов—Г. Снігирьов. Дуся Рязанова—Ю. Фо-
міна, Сіма—Р. Кіріна, Л. Ерохіна (уч.
студії). Лясковський—М. Покотило, засл.
арт. УРСР; М. Савченко.

ской гвардии: Филипп Бридо, полковник—
В. Матов, засл. арт. УССР; Макс Жиле,
майор—В. Венцовский; Ренар, капитан—
А. Волин, Э. Коломийский; Миньоне,
майор—А. Ерошенко, И. Мальвин; Потель,
капитан—В. Кропотов, В. Шаповалов. Кар-
пантье, генерал в отставке—П. Осокин,
О. Привалов. Агата Бридо, сестра Руже—
З. Зиновьева, О. Зубова. Жозеф Бридо,
художник—Б. Тоценко, В. Цветков. Борниш,
старый крестьянин—Т. Прево, П. Пружан-
ский. Ведия, служанка Руже—К. Гайжев-
ская, Л. Линецкая. Кусский, денщик Фи-
липпа Бридо—Ф. Кривонос, Г. Столкин.
Орсанто, денщик Макса Жиле—Б. Викто-
рин, М. Таранов.

Режиссеры, ведущие спектакль: А. Го-
лембо, З. Макаровский.

18 мая

Вл. Масс и Мих. Червинский

О ДРУЗЬЯХ- ТОВАРИЩАХ

Комедия в 3-х действиях

Постановка режиссера П. Резникова.

Режиссер-ассистент Т. Прево.

Художник Н. Соболев.

Музыка А. Шац.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИ- ТЕЛИ:

Казаков, Григорий Иванович, директор
МТС, бывший старшина—В. Аристов,
нар. артист УССР; А. Волин. Одинцов,
Игорь Николаевич, доцент крупного

Артист И. Любич в роли Досужева
(„Доходное место“ А. Островского).
Фото Ш. Майденберга.

научно-исследовательского института — Я. Азимов, В. Шаповалов. Софья Львовна, его жена — Е. Оноприенко, З. Кудряшева. Маргарита Алексеевна, его родственница — З. Зиновьева, О. Зубова. Ксения, домработница Одинцовых — А. Кочкарева, М. Лельская. Зернов, Максим Федорович, бывший капитан, слесарь на заводе — В. Цветков. Анна Павловна, его мать — Е. Леонидова, К. Туберозова. Яшин, Владимир Сергеевич, студент — Б. Тоценко. Бакалова Надежда Петровна, студентка — А. Москаленко. Люся, ее подруга по институту — Н. Логвинова, Р. Слободская. Брагин, Всеволод Ильич, художник-карикатурист — Ф. Кривонос, В. Лизогуб. Плескин, Василий Лукич, директор ресторана — И. Мальвин. Сидорчук, Спиридон Фомич, шеф-повар ресторана — Д. Васильчиков, засл. арт. УССР; Т. Пре-

во. Весенина, Вера Михайловна, зав. цветочным магазином — К. Гайжевская, Р. Семашко. Горбатенко Галина, жена Плескина — К. Борискина, М. Шматченко. Локотин, служащий в министерстве — Э. Коломийский. Шуров, Семен Семенович, ответственный работник — В. Крепотов. Бухгалтер, сослуживец Шурова — П. Пружанский, Г. Сергеев. Работник министерства — В. Астахова, Н. Белецкая. Дежурный на заводе — В. Карпенко. Клавдия Михайловна — В. Астахова, Н. Белецкая. Рабочий на заводе — С. Лерман. Продавщица в цветочном магазине — Н. Степанова. Покупатель — А. Агейчик. Юноша — Я. Эдельман. 1-й официант — Г. Столкин. 2-й официант — И. Здановский. 3-й официант — В. Криштон. 1-я официантка — Н. Логвинова, Р. Слободская. 2-я официантка — Г. Клебанова. Старик, румын — Б. Табаровский.

Режиссеры, ведущие спектакль: А. Голембо, З. Макаровский.

12 мая

Бернард Шоу

Перевод Н. Константиновой

ПИГМАЛИОН

Комедия в 5 картинах.

Постановка режиссера И. Любича.
Режиссер-ассистент В. Лизогуб.
Художник Н. Барова.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Генри Хиггинс — Я. Азимов, В. Северов, засл. арт. УССР. Миссис Хиггинс, его мать — З. Зиновьева, Л. Линецкая. Полковник Пикеринг — И. Любич. Лиза Дулитл — Н. Тамарова, засл. арт. УССР. Альфред Дулитл — А. Волин, Э. Коломийский. М-с Пирс — З. Кудряшева. М-с Эйнсфорд Хилл — К. Туберозова. Клара — А. Москаленко, Е. Оноприенко. Фредди — В. Лизогуб, Г. Сергеев. Горничная — Н. Степанова. Прохожий — П. Пружанский. Саркастический наблюдатель — Т. Прево.

Режиссеры, ведущие спектакль — А. Голембо, З. Макаровский.

15 мая

А. Островский.

ДОХОДНОЕ МЕСТО

Комедия в 5 действиях

Постановка режиссера И. Любича.

Режиссер-ассистент В. Цветков.

Художник Б. Чернышев.

Музыкальное оформление А. Шац.

Артистка Л. Линецкая в роли Кукушкиной („Доходное место“ А. Островского).

Фото Ш. Майденберга.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Аристарх Владимирович Вышневецкий, важный чиновник—В. Золотарев, засл. арт. СССР; П. Осокин. Анна Павловна, его жена—К. Гайжевская, К. Суковская. Василий Николаевич Жадов, племянник Вышневецкого—В. Северов, засл. арт. СССР. Мыкин, учитель—Г. Сергеев, М. Таранов. Аким Акимыч Юсов, старый чиновник—Я. Азимов, Д. Васильчиков, засл. арт. СССР. Онисим Панфилович Белогубов, чиновник,—А. Волин, В. Шаповалов. Фелисата Герасимовна Кукушкина, вдова коллежского ассессора—Л. Линецкая, К. Туберозова. Ее дочери: Полина—К. Борискина, А. Кригер; Юлинька—А. Москаленко, Р. Семашко. Досужев—А. Ерошенко, И. Любич. 1-й чиновник—Г. Сергеев, М. Таранов. 2-й чиновник—Б. Табаровский. Стеша, служанка Кукушкиной—Н. Степанова, М. Шматченко. Антон, дворецкий Вышневецкого—В. Викторин, Г. Столкин. Мальчик, слуга Вышневецкого—Я. Эдельман. Половые в трактире: Григорий—П. Карпенко, Василий—Ф. Кривонос. Купец—С. Лерман. Чиновник—А. Рубанов. Марья—С. Давыдова, А. Кочкарева. Половой—В. Криштоп.

Режиссеры, ведущие спектакль: А. Голембо, З. Макаровский.

Действие происходит в Москве, в середине прошлого века.

Между 2-м и 3-м действием проходит около года.

16, 20 мая

Братья Тур и Л. Шейнин.

ГУБЕРНАТОР ПРОВИНЦИИ

Пьеса в 4-х актах, 6 картинах

Постановка режиссера В. Лизогуба.

Режиссер-лаборант В. Цветков.

Художник Б. Чернышев.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Кузьмин, Никита Иванович, полковник—В. Аристов, нар. арт. УССР. Егоркин, сержант, его ординарец—А. Волин, Ф. Кривонос. Глухов, майор—М. Таранов, Б. Тощенко. Маслов, генерал—Б. Викторин, И. Мальвин. Джемс Гилл, полковник армии США—А. Крамов, нар. арт. Союза ССР; Г. Ратальский. Гарри Перебейного, сержант, его ординарец—В. Карпенко, П. Пружанский. Лилиан Шервуд—А. Кригер, А. Танеева. Вудд, сенатор—А. Котляров, А. Ерошенко. Американские журналисты: Кемпбелл—Д. Васильчиков, засл. арт. УССР;

Ллойд—В. Кропотов, Г. Столкин; Эчмея—Г. Сергеев. Отто Вольфганг Дитрих, профессор оптики—В. Золотарев, засл. арт. УРСР; И. Любич. Курт Дитрих, его сын—Б. Викторин, В. Шаповалов. Эрнст Шметтау, его зять—В. Венцовский. Эльза, жена Шметтау—З. Кудряшева, Е. Оноприенко. Вальтер, их сын—Н. Скоркина, М. Шматченко. Шранк-Краус—И. Здановский, И. Мальвин. Шредер, христианский демократ—О. Привалов. Автоматчики, связисты: Г. Клебанова, В. Криштоп, С. Лерман, Н. Логвинова, А. Рубанов, Б. Табаровский. Режиссеры, ведущие спектакль: А. Голембо, З. Макаровский.

Антракты после 1, 2 и 4 картин.

ТЕАТР ★ МУЗКОМЕДИИ

11 травня

Текст—В. Диховичний, Б. Ласкін, М. Слободський. Переклад І. Муратова.

Музика М. Богословського.

ОДИНАДЦЯТЬ НЕВІДОМИХ

Музкомедія на 3 дії.

Постава І. Радомиського.

Диригент—засл. арт. УРСР С. Солящанський, М. Хайкін.

Художник С. Йоффе.

Балетмейстер Л. Леонідов.

ДИЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Олексій Комаров—Г. Охріменко, К. Передерніков. Катя Колеснікова—К. Величосельська, Р. Уманська, засл. арт. УзРСР. Петро Кузнецов—В. Андреев, Е. Грицюк. Леонід Кузнецов—М. Гавриленко, М. Іванов. Василь Іванович Чашкін—Д. Пономаренко, засл. арт. УзРСР; О. Райданов. Стенлі Мак-Плют—І. Білошенко, К. Райданов. Бетті—Н. Аннікова, М. Леонідова, З. Мезіненко. Станіслав Гримза—Микола Іванов, М. Малегрант. Ванда—Л. Мінцер. Олівія Хічкок—О. Пігулович, Н. Попова, Л. Романенко. Майкл—К. Римський. Фред—А. Зуб. Черговий—В. Цесінський. Адміністратор—І. Андренко.

Танці виконують: В. Балацький, О. Борисова, А. Іванов, Л. Кабанець, М. Кочубинська, В. Костюков, О. Лашкевич, В. Ліснівська, П. Плавник, В. Семенов, Б. Хільченко та ансамбль балету.

Веде виставу пом. режисера Н. Арбо.

12, 15, 16 (ранок) 18, 19 травня

Текст Я. Зіскінда.

Музика С. Заславського.

Переклад І. Муратова.

ЩАСЛИВИЙ РЕЙС

Музична комедія на 3 дії.

Постава нар. арт. УзРСР О. Івашутича.

Диригент — М. Хайкін.

Оформлення — С. Йоффе.

Балетмейстер — Л. Леонідов.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Бельська — Л. Міцнер, Р. Уманська, засл. арт. УзРСР. Ірина — Н. Аннікова, В. Беспалько, Л. Мабо. Лісов — Д. Волков, А. Павлусенко. Костя Зайцев — А. Аркін, Д. Пономаренко, засл. арт. УзРСР. Толін — В. Андреев, І. Білошенко. Шпунько — Микола Іванов, О. Івашутич, нар. арт. УзРСР. Катюша — М. Леонідова, З. Мізіненко. Пасажир — М. Гавриленко, М. Мармур. Пасажирка — А. Алмазова. Офіціантки: А. Кузьміна, Т. Шиванова, Н. Нозаківська, Райха. Юнги — Глібова, Осадча, Федорова, Садовська.

В балеті беруть участь: О. Борисова, В. Балацький, А. Венгеров, М. Кочубинська, Є. Коновальчик, А. Лашкевич, Л. Лебенко, В. Лісовська, В. Семенов, Б. Хільченко та ансамбль балету.

Виставу веде Н. Арбо.

13 травня

Музика Ф. Легара

Текст І. Рубінштейна

Переклад І. Журбіна

ВЕСЕЛА ВДОВА

Музкомедія на 3 дії

Поновлення постанови режисера О. Івашутича, нар. арт. УзРСР.

Диригенти: С. Солящанський, засл. арт. УРСР; М. Хайкін.

Художник — С. Сонечкін.

Танці — Л. Леонідова.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Граф Даніло — Д. Волков, П. Дудко, К. Передерніков. Ганна Главари — Р. Уманська, засл. арт. УзРСР; Л. Міцнер. Валентина — К. Беликосельська, А. Лундишева, А. Суяркіна. Барон Зет — О. Івашутич, нар. арт. УзРСР. Негош — Микола Іванов. Росільон — П. Павлусенко, Г. Охріменко, С. Біляєв. Каскада — А. Аркін, С. Біляєв. Сен-Бріюш — Н. Гавриленко, В. Андреев. Кромов — Е. Грицюк. Богданович — А. Мармур. Ольга — В. Беспалько, М. Вербицька. Мадам Богданович — Ф. Пергамент, Т. Безяєва.

Балет виконують — В. Лісовська, О. Борисова, А. Лашкевич, М. Кочубинська, А. Венгеров, Б. Хільченко, В. Семенов, В. Балацький, Е. Коновальчик.

Виставу веде помреж Н. Боровкова.

14 травня

Текст В. Шкваркина.

Музика Й. Штрауса.

Переклад Н. Забіли.

ЦИГАНСЬКИЙ БАРОН

Оперета на 3 дії.

Постава нар. арт. УзРСР. О. Івашутича.

Диригенти — С. Солящанський, засл. арт. УРСР; М. Хайкін.

Художник Н. Соболев.

Балетмейстер Л. Леонідов.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Барінкай — Д. Волков, Г. Охріменко, П. Павлусенко. Стефан — Д. Пономаренко, засл. арт. УзРСР; К. Райданов. Зупан — О. Івашутич, народн. арт. УзРСР; О. Райданов. Арсена — Н. Аннікова, В. Беспалько, Т. Безяєва. Мирабелла — О. Пігулович, Н. Попова, Л. Романенко. Саффі — К. Беликосельська, Л. Міцнер, Р. Уманська, засл. арт. УзРСР; Чіпра — В. Ахтирська, А. Коваленко. Омонай — П. Дудко, К. Пе-

Ціна 2 карб.

**ХАРКІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ АКАДЕМІЧНИЙ
ТЕАТР ОПЕРИ та БАЛЕТУ ім. М. ЛИСЕНКА**

ГОТУЄТЬСЯ ДО ПОСТАВИ

НАПРАВНИК

ДУБРОВСЬКИЙ

Опера на 4 дії. Лібретто (за Пушкіним).

М. Чайковського.

**Диригент—заслуж. арт. РРФСР і нар. арт.
БАРСР М. СЛАВИНСЬКИЙ.**

**Постава заслужен. артиста УРСР
В. БУДНЕВИЧА.**

Художник Д. ОВЧАРЕНКО.

**Танці в постанові заслужен. арт. ГрузРСР
В. ЛИТВИНЕНКО.**